

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Els Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G. han presentat davant de l'Hble. BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la Sra. A.S.R., en la qual interessava que en el seu dia es dictés sentència condemnant a la Sra. A.S.R. a treure a les seves costes, la barrera que ha col·locat en el vial que consta grafiat en el plànol, i deixi els llocs tal i com es trobaven amb anterioritat, és a dir, lliures i sense cap obstacle que impedeixi l'accés per aquell vial que forma part de la urbanització de C..

II.- La Sra. A.S.R. es va oposar a les pretensions de la part actora, contestant que no existeix cap carrer o vial que doni accés a la seva parcel·la, i que en el suposat i negat cas que es considerés l'efectiva existència de l'esmentat vial, estaria incomplint el contracte com a resposta per el clar incompliment del contracte per la resta dels contractants, ja que l'adversa no ha respectat en cap cas els vials i carrers que preveu el plànol general de la Urbanització, i per tant té tot el dret de barrar el pas del vial.

III.- Per sentència de data 24 d'abril del 2007, l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va desestimar

en tots els seus termes la demanda presentada pels Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G. contra la Sra. A.S.R., fent imposició de les costes a la part actora.

IV.- Contra aquesta resolució els Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G. han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre sol·licita la pràctica de les proves proposades i denegades en primera instància, consistent en les proves II testifical i III confessió en judici. Sobre el fons, manifesta que el Tribunal a quo ha fixat el seu raonament única i exclusivament en la prova pericial, menystenint la resta de les proves; que la societat civil particular que varen crear els promotors, va tenir el consentiment de tots els socis sobre elements essencials de la societat, inclosa la parcel·lació i la configuració dels vials; que el vial actual, en la zona objecte del litigi fou obert en desenvolupament del convingut i ha estat emprat sempre durant anys i panys, en execució dels acords de referència; que la part defenent no té dret a tancar unilateralment l'accés en l'indret litigiós, sense el previ consentiment de la resta de socis que conformen la societat civil particular.

II.- És pacífic que per contractes de data 30 de març de 1971, 30 de març de 1972 i 12 de maig de 1973, els representants dels patrimonis de Casa F., Casa C., Casa G., Casa P. i el Sr. A.P.A. varen constituir una societat particular civil en la que 4 dels socis van aportar determinades finques i el darrer el capital necessari per a urbanitzar-les; que una volta realitzada la urbanització els socis podien vendre les parcel·les, repartint-se els beneficis obtinguts de la venda. Pretenent que la Sra. A.S.R. ha procedit a tancar el pas d'un vial de la urbanització, de manera unilateral i sense el consentiment de la resta dels socis, els Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G. han iniciat la present acció en justícia.

III.- S'ha prèviament de resoldre la demanda dels recurrents relativa a la pràctica de les proves denegades en primera instància i degudament protestades; més concretament, la prova II testifical corresponen a l'interrogatori dels Srs. A.P.S. i M.V.B. i la III confessió en judici de la Sra. A.S.R.. Aquest Tribunal comparteix el raonament del primer jutge segons el qual, atès que, com ho manifesta la pròpia part actora, l'existència del vial litigiós es desprèn dels convenis privats signats per les parts i dels plànols topogràfics annexes als mateixos, les proves, testifical i confessió en judici, esdevenen del tot innecessàries. Les declaracions de testimonis no poden alterar el valor probatori dels documents topogràfics aprovats per tots els socis de la societat civil, i per tant no presenten un qualsevol interès per resoldre el litigi. Aquesta denegació de proves no vulnera de cap manera el dret a la jurisdicció o a un procés degut previst en l'article 10 de la Constitució, ja que segons la jurisprudència del Tribunal Constitucional, no tota inadmissió d'una prova suposa la lesió d'un dret processal, sinó també que no tota possible vulneració d'un dret processal causada per la inadmissió d'una prova genera la lesió del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut. El punt d'inflexió per a l'existència d'efectes constitucionals en els casos inadmissió amb possible vulneració d'algun dret processal es troba en el fet que aquesta inadmissió produeix indefensió material; o dit altrament, en el fet que la impossibilitat de la realització de la prova proposada incideix directament en el resultat de la resolució que finalitza el procés. En cas d'autes, essent irrellevant les proves denegades a l'efecte de la resolució del litigi que s'ha únicament de fonamentar en els documents, convenis i plànols topogràfics, que constitueixen proves indiscutibles, no hi ha hagut cap indefensió de la part actora, i doncs cap vulneració d'uns dels drets fonamentals de l'article 10 de la Constitució.

IV.- Sobre el fons, consta en autes un peritatge realitzat per proveir millor per un perit independent que posa de manifest que si es confronta els 3 plànols adjunts als 3 contractes privats de societat civil, i això ho ha pogut comprovar aquesta Sala, se'n desprèn que les vials coincideixen, però que l'únic plànol on es pot

situar la tanca de ferro instal·lada per la Sra. A.S.R. és el plànol annex al contracte del 30 de març de 1972, ja que el mateix és el sol que inclou la totalitat del terreny a urbanitzar. Es pot constatar sobre aquest darrer plànol, que el pas tancat per la Sra. A.S.R. no correspon a cap projecte de vial, encara que sigui molt a prop d'un dels vials dibuixats en els plànols, sinó a un pas cedit a precari per la família S. als seus antics masovers. Per tant essent acreditat que la tanca de ferro instal·lada per la Sra. A.S.R. no impedeix cap utilització d'un dels vials de la Urbanització de C., s'ha de desestimar la demanda de la part agent i confirmar la resolució recorreguda.

V.- La desestimació del recurs imposa posar les costes de segona instància a càrrec de la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs dels Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G.;

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 24 d'abril del 2007 en tots els seus extrems;

Condemnar els Srs. J.R.G., E.R.G., A.R.G., J.R.G. i R.R.G. al pagament de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-